

't balkunke

Vers:

op de mert dao steite
ôzze gruütsen haan
dae geit dao noeits miër pleite
kiék zich zien Venlo aan
met det schoëne oëtzich
op ôs alt stadhoés
dink dae waal ens jummig
waas det maar mien thoés

Refrein:

baove op zôn hôtje lauk van ôs schoën stadhoés
meus ein klein balkunke zien dan waas det mien thoés
baove op daen oëekiëé euver 't jocusriék
jông dao greuzel ik gewoën
schoën det ik in Venlo woën
Venlo stedje um mich haer
dao bin ik Venlonaer

Vers:

doézend jônge brudjes
hebbe dao gesmoés
vraoge met blieje snuutjes
trouw mich op det stadhoés
hae lach in zien vuuske
as det toch ens kôs
had ik gaer dit huuske
gans allein veur ôs

Vers:

wae d'r stil geit laeve
van zien a—o—weej
löp met plezeer d'r naeve
aan det stadhoés veurbeej
mei dan gaon die minse
vraoge of 't maag
waat ze zich zoë winse
veur d'n alden daag

(CD : "Wie schoën det ik in Venlo woën ")